

# Pieter Omtzigt over de toestand van pensioenland 'De jaren dat het rustig was, zijn voorbij'

Tekst: Joyce Koster



Daags voor het zomerreces vertelt dr. Pieter Omtzigt, Tweede Kamerlid voor het CDA, wat er allemaal op het politieke pensioenprogramma staat. Op korte termijn is dat best veel en het gaat u allemaal aan.

Omdat we weinig tijd hebben voordat het avonddebat over de deeltijd-WW in de Kamer begint, steekt hij meteen van wal. 'Er vindt onderzoek plaats naar de handelwijze van pensioenfondsen tijdens de kredietcrisis. Daaruit moet blijken of het beleid goed is geweest en of er lessen te trekken zijn. We hebben zelden zo'n heftige periode gehad, dus dat is nuttig. Verder is er een intensieve discussie rondom de rekenregels onder leiding van minister Donner. Dat lijkt iedereen een heel technisch debat, maar ik kijk met belangstelling uit naar de resultaten.

'Het is even stil. Denkpauze. Verder behandelt de Kamer in september het initiatiefwetsvoorstel van Fatma Koşer Kaya (D66) en Stef Blok (VVD).' Dat behoeft enige uitleg. De Pensioenwet regelt wel de vertegenwoordiging van pensioengerechtigden in de besturen van ondernemingspensioenfondsen, maar doet dat niet voor pensioengerechtigden bij bedrijfstakpensioenfondsen. Het initiatiefwetsvoorstel heeft daar een oplossing voor.

*'Het pensioenstelsel is redelijk door de crisis gekomen'*

Pieters portefeuille bevat ook het nabestaandenpensioen. Het kabinet is bezig met aanpassingen op de Algemene nabestaandenwet; de Stichting van de Arbeid (een overlegorgaan van werkgevers- en werknemersorganisaties) buigt zich op het ogenblik over aanpassingen op het nabestaandenpensioen, dat in een aantal gevallen rammelt. (Dat geldt overigens niet voor APW.) 'De uitkomst daarvan is voor mij heel erg belangrijk. De uitkering voor nabestaanden van mensen die voor hun 65ste overlijden is nu slecht geregeld. Het kan echt een factor tien uitmaken of je een dag voor je 65ste verjaardag overlijdt of een dag erna. Daar is natuurlijk geen enkele reden toe. Ik wil dat uitgezocht en opgelost hebben.'

Pieter Omtzigt vindt zich erover op dat kennelijk niemand zich realiseert dat het pensioen ooit in het leven is geroepen om werknemers die niet meer voor zichzelf konden zorgen, te ondersteunen. 'Wij vliegen zowel sociale uitkeringen als pensioenen aan als sociale noden. We kunnen ons de oudedagsvoorziening op lange termijn alleen permitteren als we de zwaksten helpen en ervoor zorgen dat de mensen die nog kunnen doorwerken dat ook doen. Daarom gaat de AOW waarschijnlijk naar 67. Inmiddels worden we ook allemaal acht jaar ouder dan tijdens de invoering van de AOW in 1957, dus daar is iets voor te zeggen. Sterker nog, Suurhoff

---

zelf (minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in 1957 *red.*) stelde toen dat de AOW moest meebewegen met de levensverwachting. Dus zo revolutionair is het idee niet.' Het wachten is nu op het alternatief dat de SER in oktober biedt voor het kabinetsvoorstel. Daarna volgt nog de lastige discussie over de zware beroepen die worden vrijgesteld van de maatregel.

Van een heel andere orde is de Europese regelgeving die het pensioenstelsel kan ondermijnen. Hij is blij dat de Kamer juist vandaag een noodwet heeft goedgekeurd die voortaan voorkomt dat mensen hun pensioen belastingvrij kunnen afkopen als ze emigreren. 'Dat was een potentieel gat van miljarden voor de schatkist, dus het is curieus dat het niet met grote koppen in de krant is verschenen. De media vinden dit kennelijk niet zo'n belangrijk onderwerp.' Hij verzucht: 'Hoe belangrijker het onderwerp, hoe minder aandacht het in de media krijgt.'

Op 2 juli diende het bevlogen Kamerlid een motie in waarin hij de regering verzoekt voor 1 maart 2010 alle Europese en internationale bedreigingen in kaart te brengen en aan te geven hoe het Nederlandse pensioenstelsel hiertegen kan worden beschermd. 'Dat akkefietje met die lijfrentes en pensioenen die belastingvrij konden worden afgekocht, zou een miljardenstrop zijn geweest als wij nu verplichte overdraagbaarheid hadden gehad vanuit de Europese Unie. We moeten heel voorzichtig zijn met ons pensioenstelsel. Dat is goud waard, dus alertheid is geboden.'

### **Positief bij-effect van de crisis**

Het is gedaan met de rust in pensioenland, en dat is eigenlijk helemaal niet verkeerd. 'We wilden in voorbije jaren graag dat mensen zich interesseerden voor het pensioenstelsel. Nu gebeurt dat in volle vaart en dat is een positief bij-effect.' Pieter benadrukt dat het pensioenstelsel tot nu toe redelijk door de crisis is heen gekomen. Hij beaamt volmondig dat het voor velen zuur is dat er geen indexatie kan plaatsvinden, maar plaatst daar een kanttekening bij: 'Ik denk dat mensen moeten begrijpen dat als de aandelen hun waarde verliezen, dat het dan helemaal niet raar is dat hun pensioen niet wordt geïndexeerd.

Dat het uiteindelijke resultaat best mooi is, wordt te weinig geapprecieerd.'